

עין משפט
נר מצוה

ד א מיי פֿ״כ מהל' עדות
הל' ט סגנו עין קי':

ה ב מיי פֿי"ח מהל'
סנהדרין הלכה ב:

ו ג ד מיי פֿ״כ מהל'
עדות הלכה ח סגנו עין שם:

ז ה מיי פֿ״י מהל' מקי ממון הלכה ד סגנו עין קי':

ח ו ז מיי שם פֿי"א הל'
א סגנו שם:

ט ח מיי פֿי"ח מהל'
עדות הלכה ח סגנו עין קי טוח"מ קי' לח:

הנהגות הב"ח

(א) גמ' והלדקין כו'.
גי"כ וליכא לאוקמי הן מלקות במקום שאפשע לקיים זו דין הומה ומעדי רשעטו נפקא לן באלו געזות משום רשעה אחת אחת מחייבי וחי אחת מחייבו משום שמי רשעיות וחי לאו הכי קריא יחיאל דגלי גבי זון גרושה ונגלות ור"א דקרא דוהלדקין וכו' לא אחי אלף לעזי בן גרושה שהן ישראלים דהתם לא אפשר לקיים בן דין הומה הלכן חייבים מלקות אלף כשהן כהנים אפשר לקיים כזו דין הומה קמ"ל קראי:
(ב) שם השתה למעלה ונאמר השתה למטה מה.
גי"כ אינה גז"ש מופנה ולא היקשא אלף גילוי מלתא בעמלה לנטעו למעלה:
(א) תוס' ד"ה ומה וכו' ק"ו והכי גמי קאמרין נעיל:

רבינו חננאל

ומה הסוקל אינו נסקל כדק"ל לא הרגו נהרגין הרגו אין נהרגין (א) הבא לסוקל ולא סקלו אינו דין שלא יסקל. אלא מחזורתא כדשינן מפיקי' ועשיתם לו ולא לורעו. מעידנו באיש פלוני שחייב גלות ונמצאו וזוממין אין אומרים יגלה זה וחתמו אלא לוקין ארבעים. מנא לן אמר רבי לקיש דאמר קרא הוא ינוט הוא ולא וזוממין. ר' יוחנן אמר ק"ו ומה הוא אם עשה במזיד בלא התראה אינו נהרג ואינו גולה הן שארפ"ש שהן במזיד לא עשו מעשה אינו דין שלא יגלו. ודחי'. היא הנותנת כלומר מדברין ראוהו שגלו כדי שתהיה להן כפרה מאחר שלא עשו מעשה אבל הנה שעשה מעשה במזיד לא תהיה כפרה בגלות. ונדרה דברי ר' יוחנן ועמדו דברי ריש לקיש: אמר עולא רמו לעדים וזוממין שלוקין מן התורה מנין שנאמר והצדיק את הצדיק והרשע את הרשע ויהי אם בן הכות הרשע. משום והצדיק את הצדיק והרשע את הרשע ויהי. אלא כגון דאתו עדים והרשעו הצדיק והצדיק הרשע. ואתו שהדי אחריני והצדיק את הצדיק דמעיקרא והרשעו את הרשע כלומר שרינהו

להנהו שהדי קמאי רשעים והיה אם בן הכות הרשע. אבל מלאו דלא תענה אין לוקין משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה: ת"ר ד' דברים נאמרו בעידים וזוממין אין נעשין בן גרושה או בן חלוצה ואין גולין לערי מקלט ואין משלמין את הכופר ואין נמכרין לעבד עברי. משום ר' עקיבא אמרו אף אין משלמין וצל פי עצמן. אין נעשין בן גרושה וכו') ואין גולין לערי מקלט שנאמר הוא ינוט הוא ולא וזוממין. ואין משלמין כופר מאי טעמא כופרא כפרה הוא והני לאו בני כפרה נינהו כיצד כגון שהעידו כי שורף של פלוני הרג פלוני שמחייבין אותו כופר ונמצאו וזוממין אין משלמין את הכופר. ואין נמכרין בעבד עברי. מאי טעמא אמר רבא דאמר קרא אם אין לו ומכר בגנבתו בגנבה נמכר ולא בזממו. משום ר' עקיבא אמרו אף אין משלמין על פי עצמן. שיהי לא עשו מעשה ונהרגין. וכן אמר רב נתנן תדע שהרי ממון ביד בעליו ומשלמין:

ב:

ומה הסוקל אינו נסקל. פי' הקונטרס כשהרגו אין נהרגין דין הוא דבאלו להרוג ולא הרגו דאין נהרגין וקשה עובא חדא דה"ל למימר כדאמרין לקמן (דף ה:) הרגו אין נהרגין ועוד מאי פריך שאני הכא דגלי קרא כהדיא דהבא לסקול ולא סקל דנסקל כההוא קרא גופיה דחזין דהסוקל אינו נסקל כדכתיב כאשר זמם ולא כאשר עשה אצל לעולם אימא לך דלית לך שפיר ק"ו דלעיל דלענין חילול דהא לא גלי קרא בשום מקום דשייך דבצר הוה שיתחלל הזמה ועוד קשה דהוה ליה למך דהתם ודאי לא ענדינן ק"ו משום דא"כ בטלת תורת עדים וזוממין לגמרי ולא משכחת לה כאשר זמם אצל לעיל דלא בטלת תורת עדים וזוממין שייך שפיר למיעבד ק"ו לך פירש ר"מ דה"ק ומה הסוקל אינו נסקל פירוש אדם סוקל מזכירו בלזנים ומת דגדון בסייף ולא בסקילה הבא ליסקל ולא נסקל עדים שמעידין איש פלוני שמחויב סקילה ולא נסקל על ידם אינו דין שלא יסקלנו והשתת לא בטלת לגמרי דאיכא לאוקומי קרא דועשיתם כאשר זמם כשהן מעידין שמחויב שטר מיתות צ"ד שאינו בסקילה ואפ"ה לא נענדינן האי ק"ו א) ו"ד הכי קאמר לו לעיל דלא ענדינן ק"ו ככהאי גוונא(ס):

באומר

הכות הרשע ותיפוק ליה ^אמלא תענה ^במשום דהוי לאו שאין בו מעשה יוכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו ת"ר ד' דברים נאמרו בעדים וזוממין אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה ואין גולין לערי מקלט ^גואין משלמין את הכופר וואין נמכרין בעבד עברי משום ^דר"ע אמרו אף אין משלמין ע"פ עצמן אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה כדאמרן ואין גולין לערי מקלט כדאמרן ואין משלמין את הכופר קסברי ^הכופרא כפרה והני לאו בני כפרה נינהו מאן תנא כופרא כפרה אמר רב חסדא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא דתניא ^וונתן פדיון נפשו ודמי ניזק רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר דמי מזיק מאי לאו בהא קא מיפלגי דמר סבר כופרא ממונא ומר סבר כופרא כפרה אמר רב פפא לא דכולי עלמא כופרא כפרה והכא בהא קא מיפלגי מר סבר יבדניזק שיימינן ומר סבר בדמזיק שיימינן מאי טעמייהו דרבנן נאמר השתה ^זלמטה ונאמר השתה למעלה מה להלן בדניזק אף כאן בדניזק ורבי ישמעאל ונתן פדיון נפשו כתיב ורבנן אין פדיון נפשו כתיב מיהו כי שיימינן בדניזק שיימינן ואין נמכרין בעבד עברי סבר רב המנונא למימר ה"מ היכא דאית ליה לדידיה דמיגו דאיהו לא ^חגודבן אינהו נמי לא מוידבנו אבל היכא דלית ליה לדידיה אע"ג דאית להו לדידהו מוידבנו ^ט(א"ל רבא) ולימרו ליה אי אנת הוה לך מי הוה מוידבנת אנן נמי לא מוידבנינן אלא ^יסבר רב המנונא למימר ה"מ היכא דאית ליה או לדידיה או לדידהו אבל היכא דלית ליה לא לדידיה ולא לדידהו מוידבני א"ל רבא ^יונמכר בגנבתו אמר רחמנא ^{יא}בגנבתו ולא בזממו: משום ר"ע אמרו וכו': מאי טעמא דר"ע קסבר **ה'קנסא** הוא וקנס אין משלם ע"פ עצמו אמר רבה תדע שהרי לא עשו מעשה [ונהרגים] ומשלמין אמר רב נתנן תדע שהרי ממון ביד בעלים ומשלמים מאי

נינהו שלא הרג שורם אדם: **ומר סבר כופרא ממונא**. שהזיק גופו של זה ונתחייב ליורשיו על עצמו שחייב מיתה בידי שמים לפיכך יתן דמי עצמו: **בדניזק שיימינן**. כהכי הויא ליה כפרה ליה כפרה כי יהיז דמי ניזק ולקמיה מפרש טעמיה: **מאי טעמייהו דרבנן**. דאילו ר' ישמעאל מסתבר טעמיה כיון דכופרא כפרה דמי עצמו צעי למיתב: **נאמר השפה למעלה**. בנוגף אשה הרה כאשר ישית עליו צעל האשה (סע) **ונאמר השפה למטה**. ככופר אס כופר ישת עליו: **מה להלן בדניזק**. שמשלם דמי וולדות שנוקין: **פדיון נפשו**. דנותן את הכופר: **ורבנן**. אמרי לך אין ודאי פדיון נפשו הוא דכופרא כפרה מיהו בדניזק שיימינן וכהכי הויא למוזיק פדיון נפשו: **דאית ליה לדידיה**. שיש לו לגנב ממון לשלם דמי הגניבה אס לא החזמו ולהס אין מה לשלם דמיגו דאיהו לא הוה מוידבן אס לא החזמו אינהו נמי כי החזמו לא מוידבי שהרי לא זממו למכרו: **וקנס אינו משלם ע"פ עצמו**. דכתיב גבי כפל אשר ירשיעון אלהים פרט למרשע את עצמו (ב"ק דף סד:): **סדע**. דקנסא הוא שהרי המעידים צנפש לא הרגו אדם ולא נהרג אדם על פיהם ונהרגין ומשלמין ממון:

להנהו שהדי קמאי רשעים והיה אם בן הכות הרשע. אבל מלאו דלא תענה אין לוקין משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה: ת"ר ד' דברים נאמרו בעידים וזוממין אין נעשין בן גרושה או בן חלוצה ואין גולין לערי מקלט ואין משלמין את הכופר ואין נמכרין לעבד עברי. משום ר' עקיבא אמרו אף אין משלמין וצל פי עצמן. אין נעשין בן גרושה וכו') ואין גולין לערי מקלט שנאמר הוא ינוט הוא ולא וזוממין. ואין משלמין כופר מאי טעמא כופרא כפרה הוא והני לאו בני כפרה נינהו כיצד כגון שהעידו כי שורף של פלוני הרג פלוני שמחייבין אותו כופר ונמצאו וזוממין אין משלמין את הכופר. ואין נמכרין בעבד עברי. מאי טעמא אמר רבא דאמר קרא אם אין לו ומכר בגנבתו בגנבה נמכר ולא בזממו. משום ר' עקיבא אמרו אף אין משלמין על פי עצמן. שיהי לא עשו מעשה ונהרגין. וכן אמר רב נתנן תדע שהרי ממון ביד בעליו ומשלמין (נהה) [יהיין] לא עשו מעשה ומשלמין:

ביצד העדים פרק ראשון מכות

ומה הסוקל אינו נסקל. עדים שלא החזמו עד שנהרג הגדון ואח"כ החזמו אין נהרגין כדאמרין בפרקין (דף ה:) הרגו אין נהרגין דכתיב ^אכאשר זמם ולא כאשר עשה: **הבא לסקול ולא סקל**. שהזם עד שלא נהרג הגדון: **הוא שעשה מעשה צמוד אינו גולה**. ההורג שעשה מעשה אס צמוד עשאו אינו גולה ואפילו בזמן שאינו נהרג כגון צמוד בלא התראה: **הס שלא עשו מעשה**. אלף דיבור צעלמא וצמוד העידו אינו דין שלא יגלו על המזיד: **ומקשינן לרבי יוחנן והיא הנוטפת**. המדה הזאת שהבאת לפטרן היא הנומנת להס חובת גלות הוא לפי שעושה מעשה אס צמוד עשאו אינו גולה דלא תהי ליה כפרה: **הס שלא עשו מעשה יגלו**. על זדון כי היכי כו': **רמו לעדים וזוממין**. שלוקין עדי בן גרושה או עדי גלות שפטנס הכמוז מדין הזמה מנין שהן לוקין ולקמיה פריך תיפוק ליה מלא תענה: **משום דהלדקיו את הלזיק כו'**. צתמיה. אי והלדקיו והרשעיו צדיינן קאמר ולזיק ושעע צבעלי דינין למה לי והלדקיו לזיק כו' ליכתוב כי יהיה ריב צין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטוס והיה אס על הכות למה הוזכרה כלא דצקת לזיק וכי כל מקוס שהלדקיו צ"ד את הזכאי וחייוו סהיצי יס מלקות דלתא קרא למיתלי מלקות צוהלדקיו והרשעיו אלף על כרחן צעדים משמעיו עדים שקרים שהרשעיו לזיק וצאו אחרים והזימוסם והלדקיו את הגדון שהוא לזיק והרשעיו את העדים הרשעים והיה אס בן הכות את הרשע אס הזמה זו צת מלקות היא שאינו יכול לקיים צה דין הזמה גמורה כגון צעדי בן גרושה או גלות והפילו השופט והכזו: **וסיפוק ליה מלא סענה**. כל עונשי לאזין מלקות אלף במקוס שפירש לך זו עונש וכלן שאינו יכול לענש צעונש הכמוז כהן ילקו: **לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו**. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה

מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמדין צדין על הזמתן עד שצברו וצאו צצ"ד אחר והודו שהחזמו צצ"ד פלוני ולקמן מפרש טעמא: **כופרא כפרה**. לכפר על זה שהרג שורו את האדם והני לאו צני כפרה מכיוו דמי הרהור: **כופרא כפרה**. לכפר מעשה אין לוקין עליו. לקמן יליף לה צפרק ג' (דף יג:): **ואין משלמין כופר**. אס העידו בשור המועד שהרג את האדם והחזמו והיו מחייבין את הצעלים כופר דכתיב (שמות כא) אס כופר ישת עליו וגו': **ואין נמכרין**. אס העידוהו שנגנז ואין לו מה לשלם ונגמיר דינו לימכר דכתיבי ונמכר צגנצמו: **אין משלמין ע"פ עצמן**. אס החזמו צצ"ד ולא הספיק צעל דין להעמ